

توفان الکترونیکی

نشریه الکترونیکی حزب کارایران

شماره ۵۵ بهمن ماه ۱۳۸۹ فوریه ۲۰۱۱

شماره ۵۵

toufan@toufan.org www.toufan.org

گریه شاه سرنوشت همه جنایتکاران است

به مناسبت ۲۲ بهمن و دومین سالروز فرار شاه ص. ۲

رئیس جمهور تونس بن علی پا به فرار گذاشت ص. ۳

بیانیه سیاسی حزب کمونیست کارگران تونس در پشتیبانی از مبارزات خلق تونس و پیرامون تغییر تحولات اخیر ص. ۴

بیانیه تأسیس جبهه ۱۴ ژانویه ص. ۶

مصاحبه با حما همای دبیر کل حزب کمونیست کارگران تونس ص. ۷

زنده باد مبارزات خلق مصر علیه ارتجاع و امپریالیسم ص. ۱۱

پیام حزب کار ایران (توفان) به گردهم آئی کنفرانس بین المللی احزاب و سازمان های مارکسیست لنینیست در ونزویلا ص. ۱۱

زنده باد همبستگی و مبارزه متحدانه سراسری کارگران ایران ص. ۱۳

به مناسبت نود و دومین سالگرد ترور روزا لوکزامبورگ و کارل لیبخنشت ص. ۱۴

اطلاعیه: دوزندانی سیاسی و چهار متهم جرایم جنسی اعدام شدند ص. ۱۴

رژیم سرمایه داری اسلامی مسبب فاجعه در شرکت ایران خودرو ص. ۱۵

پیام همدردی سندیکای کارگران شرکت واحد با کارگران ایران خودرو و خانواده های داغیده ص. ۱۷
اطلاعیه در محکومیت اعدام جنایتکارانه زهرا بهرامی ص. ۱۷

گریه شاه سرنوشت همه جنایتکاران است به مناسبت ۲۲ بهمن و سی و دومین سالروز فرار شاه

"مردم ایران با پس گردنی محمد رضا شاه راز ایران بیرون کردند گریه وی دیگر فایده‌ای نداشت. حال باید منتظر سقوط رژیم اسلامی و گریه خامنه‌ای باشیم. آن روز دور نیست..."

چکوی دولت: برای کپور آمدنها

کیهان ۸ اسفند ۵۷

آب و برق مجانی میشود

اولین مصاحبه امام خمینی با خبرنگاران ایرانی

امام خمینی: در حکومت اسلامی دیکتاتوری وجود ندارد

دکتر محمد مکرری: جمهوری اسلامی با حکومت مذهبی تفاوت دارد

مجلس سنا، حذف میشود، زمین‌ها ملی خواهد شد و احزاب چپ آزادی فعالیت خواهند داشت

کیهان ۱۹ بهمن ۵۷

امام خمینی: رئیس کشور نخواهم شد

شاه رفت

مارکسیست هادر آراز عقیداً زادن

خانۀ خرید، همه را صاحب خانۀ می‌کنیم

حذف بهره بانکی نطفی است

حقوق ملت کرد فقط به خود

کیهان ۱۲ صفحه

امام: روحانیون نباید رئیس جمهور شوند

حکومت اسلامی حکومت عقیده است

دکتر کریم سنجابی: دموکراتیک است

کیهان ۳۰ بهمن ۵۷

دکتر سنجابی: ۲۱ بهمن ۵۷

چهارشنبه ۲۱ آذر ۱۳۵۸

یکشنبه ۹ دی ۳۵۸

سی و دو سال پیش در ۲۶ دیماه سال ۱۳۵۷ محمد رضا شاه پهلوی به دنبال تظاهرات‌های میلیونی و مستمر مردم ایران فرار را برقرار ترجیح داد و کشور را ترک کرد. در آن روز تاریخی در فرودگاه مهرآباد چشمان بسیاری که رفتن شاه را از کشور آغاز پایان خویش می‌دیدند، گریان شدند. فرار شاه از کشور را می‌توان نقطه عطفی در روند انقلاب ضد سلطنتی مردم ایران قلمداد کرد. محمدرضا شاه مدتی کوتاه قبل از خروجش از کشور پیام معروف خود را مبنی بر این، که "صدای انقلابت را شنیدم" فرستاد تا شاید گام‌های کوبنده انقلاب را از حرکت بازدارد. اما این حربه نیز همانند دیگر اقدامات رژیمش دیگر اثری نداشت. پاسخ او "توبه گرگ مرگ است" بود و بس. مشابه همین وعده و وعید را این روزها در تونس شاهد بوده‌ایم که رئیس جمهور جنایتکارش در مقابل موج عظیم جنبش اعتراضی مردم فریاد زد "صدای انقلاب را شنید" و با اخراج چند وزیرگماشته، مردم را به آرامش دعوت نمود. لیکن این گریه زاری دیگر فایده‌ای نداشت و بعد از چند روز پا به فرار گذاشت و گورش را گم کرد.

فرار شاه از کشور با موافقت امپریالیسم آمریکا و چه بسا با پیشنهاد وی بود. بی‌جهت نبود که آمریکا عامل خود ژنرال هويزر را به ایران فرستاد تا در کوتاه مدت به رتق وفتق امور بپردازد تا در صورت پیروزی انقلاب، که دیگر کسی را بر آن شک نبود. به منافع حیاتی‌اش ضربه‌ای وارد نیاید. پس از فرار شاه زمام امور کشور در کنار دولت مستعجل به دست امرای ارتش افتاد. اسنادی که در سال‌های گذشته تحت عناوین "اعترافات"، "خاطرات" و "گفتگوها" از زبان خود این آقایان به انتشار رسیده است، به وضوح نشان‌دهنده این است که سران رژیم و امرای ارتش تا چه حد در خیانت سقوط کرده و چه ید طولانی در وابستگی و وطن‌فروشی داشتند. اگرچه فرار شاه از کشور و سقوط رژیمش به پیروزی جمهوری دموکراتیک، آزادی بیان و عقیده، آزادی احزاب و اجتماعات، برابری حقوق زن و مرد و بهروزی مردم ستم‌یده ما منجر نگشت و اکنون بعد از سی و دو سال از وقوع انقلاب فقر و بیکاری، شکاف طبقاتی، فساد و دزدی، فحشاء و اعتیاد، سرکوب و اختناق سیاسی، کشتار بیرحمانه مردم و عدم امنیت اجتماعی در ایران بیداد می‌کند، علیرغم این‌ها، این روز، روز ۲۶ دی یکی از ایام افتخار آفرین و درخشان مبارزات مردم ماست و باید آن را گرمی داشت. این تنها بقایای رژیم پهلوی و روشنفکران اخته و خودفروخته و خیانتکارند که در سی و دومین سالگرد فرار شاه به عزا نشستند و آرزوی احیای رژیم فاسد سلطنتی را در سر می‌پروراندند. ننگشان باد!

امروز در سی و دومین سالگرد تاریخی فرار شاه، مبارزات و مقاومت قهرمانانه مردم ایران در اشکال مختلف ادامه دارد. هرروز در همه جا فریادهای اعتراض از مردم ایران به گوش می‌رسد. جنبش دموکراتیک مردم ایران در ۲۲ خرداد رژیم سید علی خامنه‌ای را به سراسیمگی، شتاب زدگی و تزلزل انداخت. بیت رهبری از تظاهرات شجاعانه و طنین شعار مرگ بر دیکتاتور و مرگ بر ولایت سید علی و به آتش کشیدن عکس رهبر جنایتکار که یاد آور روزهای پایانی رژیم شاه بود بر خود لرزید و با فاشیستی‌ترین شیوه‌های ممکن و توسل به قمه‌کشان، لباس شخصی‌های چاقوکش و نیروهای ویژه امنیتی به سرکوب مردم پرداخت.

جمهوری اسلامی که این روزها در بحران‌های عمیق سیاسی، اقتصادی و اجتماعی فرو رفته است، می‌کوشد با توسل به اقدام‌های بیمارگونه و بازداشت‌های خودسرانه و فشار بر روشنفکران، کارگران و وکلای زندانی در بند و ایجاد ارباب در جامعه بر هفتاد میلیون مردم تشنه آزادی حکومت کند. اما سرنوشت سید علی خامنه‌ای و رژیم منفورش همان سرنوشت رژیم جنایت پیشه و اجنبی پرست پهلوی است که با انقلاب شکوهمند مردم به زباله دانی تاریخ پرتاب شد. سرنوشت سید علی همان سرنوشت بن علی رئیس جمهور دیکتاتور تونس است که در اثر مبارزات قهرمانانه مردم پا به فرار گذاشت. دور نخواهد بود که کارگران، زحمتکشان، روشنفکران، زنان و جوانان و همه اقشار تحت ستم ایران با انقلابی دگر زهر تلخ ۲۶ دی ماه ۱۳۵۷ را به رژیم سراپا خیانت و جنایت سرمایه‌داری جمهوری اسلامی بچشانند. به امید چنین روزی.

* * * * *

رئیس جمهور تونس بن علی پا به فرار گذاشت

طبق گزارشات رسیده، بن علی زین‌العابدین امروز جمعه ۱۴ ژانویه پا به فرار گذاشت و در کشور عربستان سعودی پناهنده شد.

وقتی خلقی مصمم و متحد به پا می‌خیزد هیچ نیروئی توان مقابله با آن را ندارد، مجبور به تسلیم است. بن علی بعد از چند دهه اعمال دیکتاتوری، شکنجه و سرکوب و دزدی اموال مردم، فساد و فقر و بیکاری... در مقابل خیزش قهرمانانه مردم تونس به ویژه جوانان تاب نیاورد و از ترس محاکمه و مجازات در یک دادگاه خلقی، فرار را برقرار ترجیح داد و گورش را گم کرد. این سرنوشت همه رژیم‌های ارتجاعی است که با توسل به سرکوب و اختناق می‌خواهند بر مردم حکومت کنند، همان طور که حکومت مرتجع پهلوی پنجاه سال بر مردم دیکتاتوری اعمال کرد و اکنون نیز رژیم منفور جمهوری اسلامی با ترور و شکنجه می‌کوشد بر سر قدرت بماند. غافل از این که در مقابل انفجار خشم توده‌های زحمتکش هیچ رژیمی قادر به مقاومت نخواهد بود و به زیر کشیده خواهد شد. سرنگونی رژیم جنایتکار پهلوی با انقلاب شکوهمند مردم در سال ۵۷ نمونه‌ای از این دست است و سید علی نیز سرنوشتی جز بن علی در انتظارش خواهد بود.

حزب کار ایران (توفان) از مبارزات مردم تونس پشتیبانی می‌کند و ایقان دارد که این مبارزات سرانجام تحت رهبری خردمندان حزب کمونیست کارگران تونس به پیروزی نهایی که همانا استقرار سوسیالیسم است خواهد رسید.

زنده باد مبارزات درخشان خلق تونس برای آزادی و عدالت اجتماعی

سخن هفته: نقل از فیس بوک توفان ۱۴ ژانویه

بیانیه سیاسی حزب کمونیست کارگران تونس در پشتیبانی از مبارزات خلق تونس و پیرامون تغییر تحولات اخیر

مبارزات درخشان خلق تونس، متواری شدن رئیس جمهور مستبد و منفور این کشور و ترک بر داشتن کل نظام فاسد سرمایه‌داری موجب شادی میلیون‌ها مردم زحمتکش و نیروهای ترقیخواه در سراسر جهان از آفریقا گرفته تا آسیا و آمریکای لاتین و... گذشته و نظر همگان را به خود جلب نموده است. حکومت جنایتکار بن علی در اثر مبارزات مردم چون مقوای فرو پاشید و متحدین سابق او نظیر اتحادیه اروپا و آمریکا را غافلگیر نمود. این دولت‌های امپریالیستی پس از مدتی سکوت سرانجام زبان به حمایت از پیکار مردم گشودند و برای جانباختگان این قیام عمومی اشک تمساح ریختند.

وقتی خلقی مصمم و قاطع و متحد و یکپارچه به پا می‌خیزد هیچ نیروی هر اندازه درنده و وحشی، توان مقابله با آن را ندارد، محکوم به تسلیم و شکست است.

حزب ما همواره از مبارزات خستگی ناپذیر حزب کمونیست کارگران تونس دفاع کرده و برای آزادی رهبر این حزب رفیق حما همایی که بارها به خاطر حمایت از محرومان جامعه به زندان افتاده و مورد وحشیانه‌ترین شکنجه‌ها قرار گرفته است، از هیچ کوششی دریغ ننموده است. رفیق حما همایی چهره‌ای محبوب و شناخته شده در عرصه ملی و بین المللی است.

بیانیه سیاسی تحلیلی زیر که به تازگی توسط رفقای حزب برادر انتشار یافته است شامل نکات سیاسی مهم و رهنمودهای روشنی برای پیشروی جنبش آزادیخواهان و عدالتجویان خلق تونس است و حزب ما با توجه به اهمیت منطقه‌ای و جهانی این موضوع، به ترجمه و معرفی اوضاع کنونی از زبان مارکسیست لنینیست‌های تونس می‌پردازد و پشتیبانی خود را از این بیانیه و جنبش توفنده و ارتجاع برافکن و دمکراتیک تونس اعلام می‌دارد.

زنده باد همبستگی بین المللی با مبارزات درخشان خلق تونس!

زنده باد حزب کمونیست کارگران تونس!

حزب کارگران (توفان)

۱۸ ژانویه ۲۰۱۱

www.toufan.org

toufan@toufan.org

به پیش در جهت تأسیس مجلس مؤسسان برای برقراری جمهوری دمکراتیک

فرار حاکم گردنکش در نتیجه مبارزات مردم تونس خود پیروزی بزرگی است و این گردنکش در خارج از کشور اکنون به دنبال پناهگاه می‌گردد، از آن سو مجلس قانون اساسی به توسط شخصی که از دست نشانندگان بن علی است به نام فواد المیزع که رئیس مجلس پوشالی شورای ملی است، از نمایندگان دعوت نمود تا موقتاً به کار پردازند و تا ۴۵ یا ۶۰ روز آینده انتخاباتی برای انتخاب رئیس تازه دولت اقدام نمایند.

حزب کمونیست کارگران تونس، ابتداء این پیروزی بزرگ را که در نتیجه فداکاری‌ها و مقاومت تاریخی و ایستادگی دختران و پسران این سرزمین و در نتیجه خون‌های ریخته شده شهیدان به دست آمده، تبریک می‌گوید و تأکید می‌ورزد بر این که:

۱ - پیروزی به دست آمده تنها نیمی از هدف را تحقق بخشیده، اما نیمه دیگر در تحقق تغییرات دمکراتیک و ترجمان آن در عرصه واقعیت است.

۲ - تغییرات دمکراتیک به هیچ عنوان از حزب و شخصیت‌ها و مؤسساتی که به توسط نظام دیکتاتوری سابق ایجاد شده به دست نمی‌آید همین‌ها خود علت اصلی محرومیت و تضییع حقوق مردم در طول دوران ۲۳ ساله حکومت بن علی بوده‌اند.

۳ - آقای فواد المیزع که به ریاست موقت منصوب شده یکی از اعضای دولت بن علی بوده و او نماینده ملت نیست. مشخص کردن ۴۵ تا ۶۰ روز برای شروع انتخابات تازه تنها این هدف را دنبال می‌کند تا این بار ادامه دیکتاتوری سابق را به توسط کس دیگری از همین افراد و به طور سریع ادامه دهند.

۴ - خطرناک‌ترین حادثه‌ای که امروز ممکن است اتفاق بیفتد سرقت پیروزی ملت تونس و با سوء استفاده از این پیروزی تا بتوانند دوباره از پایه‌های اصلی حاکم سابق حفاظت کنند و تشکیلاتی به ظاهر دمکراتیک ایجاد، اما فداکاری‌ها و آرمان‌های بزرگ ملت تونس در این میان پایمال گردد. از این نظر باید هشیار بود.

۵ - ایجاد تغییرات دمکراتیک با تمام ابعاد سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خود می‌طلبد تا با همه ساختارها و ابزارهای نظام دیکتاتوری سابق قطع رابطه شده و این به طور مستقیم در تشکیل حکومتی موقت یا هیئت‌های دیگری که قدرت اجرایی داشته و وظیفه اجرای انتخابات آزاد برای تشکیل مجلس مؤسسان را برعهده بگیرد و زمینه تشکیل یک جمهوری دمکراتیک را فراهم آورد، آن نوع جمهوری دمکراتیکی که ملت در آن از آزادی، عدالت اجتماعی و کرامت ملی برخوردار باشد.

۶ - همه نیروهائی که در مبارزه‌های سرسختانه برای سرنگونی دیکتاتوری شرکت داشته‌اند، صرفنظر از نیروهای سیاسی، سندیکائی، حقوقدانان، فرهنگیان، به شکل سازمانی و عموم ملت تونس. آری همه اینها نیروهائی هستند که آینده تونس را رقم می‌زنند. هیچ کس حق ندارد به نام اینان با دولت به مذاکره بپردازد.

۷ - ضرورت دارد که به فوریت نیروهای دموکراتیک که در عرصه مبارزه حضور دارند دست به تشکیل "هیئت ملی متحد برای تغییرات دموکراتیک" بزنند، از وظیفه مهم این هیئت باید دفاع از دستاوردهای انتفاضه مردم تونس بوده و با دولت وارد مذاکره شود تا قدرت را به طریقه مسالمت آمیز به ملت تونس تسلیم نماید.

۸ - از همه نیروهای دموکراتیک در سراسر کشور دعوت می‌شود که صف خود را در شکل هیئت‌ها، کمیته‌ها، جلسات و مجالس ملی و منطقه‌ای، فشرده کنند و از این طریق بکوشند در مقابل توطئه و مأمورین نیروهای ارتجاعی که به کارهای تخریبی دست می‌زنند، به غارت و کشتار مردم می‌پردازند، مقابله کنند. مرتجعان می‌کوشند با ایجاد وحشت در صفوف متحد مردم در میان زنان و مردان و تهدید امنیت آنان مردم را از تغییرات دموکراتیک بترسانند و آنان را به سوی تسلیم شدن به طرف نیروهای سرکوب دولتی موجود سوق دهند.

۹ - نیروهای ارتش که اکثریت از فرزندان این مردم می‌باشند باید در حفظ امنیت ما مردم و امنیت کل کشور بکوشند، آنان باید به خواسته‌ها و آرمان‌های ملت تونس احترام گذارند.

ملت تونس خواستار آزادی، کرامت و عدالت اجتماعی است، این وضعیت و خواسته‌های بر حق ملت تونس می‌طلبد که وضعیت فوق‌العاده و حکومت نظامی به فوریت لغو شود. این امر به این دلیل ضروری است تا پس از آن مانعی بر سر راه مردم تونس بر ادامه دادن مبارزه مشروع خود و کوشش در جهت به کرسی نشاندن آن وجود نداشته باشد.

پیش به سوی تشکیل دولت موقت
پیش به سوی تشکیل مجلس مؤسسان
پیش به سوی جمهوری دموکراتیک
حزب کمونیست کارگران تونس
ژانویه ۲۰۱۱

تلگراف تبریک کمونیست‌های سوریه به حزب کارگران کمونیست تونس

به رفیق حما همامی* دبیرکل حزب کارگران کمونیست تونس

به نام کمیته ملی وحدت، کمونیست‌های سوریه پر شورترین دروهای خود را به مناسبت پیروزی ملت برادر تونس بر نظام دیکتاتوری به شما تقدیم می‌داریم، درود بر شما که آزادی خود را از شکنجه‌های جلا به دست آوردید، بدون شک این پیروزی در نتیجه مبارزات سرسختانه و دائمی و کوشش وقفه ناپذیر سالیان دراز شما در پیشاپیش ملت تونس در جهت به دست آوردن آزادی، دموکراسی و عدالت اجتماعی بود.

آنچه که تا کنون به دست آمده بسیار بزرگ و ارزشمند است، ملت تونس به شما که علیه طغیانگر و دیکتاتور مبارزه کردید تکیه دارد و امیدوار است شما بتوانید با شور و شوق فراوان دستگاه سرکوب و وحشت آور حاکم دیکتاتور را در هم شکنید. بدون شک آینده همراه با خطرات و مشکلات است اما شما خواهید توانست همراه با خواسته‌های برحق ملت تونس این راه را با موفقیت ببیمانید و به اهداف کامل خود دست یابید. ما اطمینان داریم که شما این توانائی را دارید.

کمیته وحدت کمونیست‌های سوریه

۲۰۱۱/۰۱/۱۴

(* رفیق حما همامی قبل از انتفاضه مردم تونس به زندان افتاده بود، اما با کوشش احزاب کمونیست و نیروهای دموکراتیک در آستانه پیروزی از زندان آزاد گردید.

اینجا تونس است نه ایران

به قهرمانی مردم تونس بنگرید آنها خاطره جنبش دموکراتیک ۲۲

خرداد و انقلاب پر شکوه بهمن را زنده کرده‌اند

چاقوکش‌ها و موتور سوارها در همه جا هستند چه در تهران و چه در تونس زیرا ارتجاع در همه جا یکرنگ است. اینها همان شعبان بی‌مخ‌ها می‌باشند که همه رژیم‌های مرتجع مشتی از آنها را اجیر کرده‌اند.

**اینجا تونس است که ضربه بزرگی به ارتجاع عرب و اسرائیل و امپریالیسم می‌زند
درود بر خلق قهرمان تونس و پیروز باد حزب کمونیست کارگران تونس**

* * * * *

بیانیه تأسیس جبهه ۱۴ ژانویه

برای تأکید بر ادامه شرکت در انقلاب مردم ما که برای احقاق حقوق خود در داشتن آزادی و کرامت ملی مبارزه کرده و در این راه ده‌ها شهید و هزاران زخمی و زندانی تقدیم کرده است، فداکاری‌ها و کوشش‌هایی که برای به سرانجام رساندن پیروزمند راه طی شده و پیروزی بر دشمنان داخلی و خارجی و مانع از به سرقت رفتن دستاوردها انجام می‌شوند، "جبهه ۱۴ ژانویه" به عنوان یک چارچوب سیاسی تشکیل گردیده و در جهت پیشبرد انقلاب مردم و دستیابی به خواست‌های آن و عکس‌العمل در مقابل نیروهای ضد انقلابی گام بر می‌دارد. این چارچوب، احزاب، نیروها، تشکلات ملی، پیشرو و دموکراتیک مؤسس جبهه را شامل می‌شود.

جبهه وظایف فوری زیر را در دستور خود قرار داده است:

- ۱ - سرنگونی دولت فعلی غنوشی و یا هر دولت دیگری که از اعضا و سردمداران نظام سابق تشکیل شود و سیاست ضد ملی و ضد مردمی رژیم سابق را دنبال کند و در خدمت رئیس جمهور فراری آن قرار گیرد
- ۲ - انحلال حزب "تجمع دموکراتیک قانون اساسی" رژیم سابق، مصادره همه ستادها و دارائی‌های آن و مصادره تمامی حساب‌ها و ذخیره‌های بانکی و پولی آن به عنوان اموال سرقت شده مردم.
- ۳ - تشکیل دولت موقتی که مورد اعتماد ملت، نیروهای پیشرو و مبارز سیاسی، اتحادیه‌ها، انجمن‌های فعالین سیاسی، و انجمن‌های جوانان باشد.
- ۴ - انحلال مجلس شورای ملی و مشاوران و نهادهای مربوطه و شورای عالی قضائی، متلاشی نمودن تمامی ساختارهای سیاسی رژیم سابق و آماده نمودن زمینه برای تشکیل مجلس مؤسسان در عرض کمتر از یک سال برای تدوین قانون اساسی جدید که منافع سیاسی و اقتصادی و فرهنگی مردم را نمایندگی کند
- ۵ - انحلال پلیس سیاسی و تدوین قانونی درباره امنیت کشور که احترام به حقوق مردم در رأس آن قرار داشته باشد.
- ۶ - محاکمه کسانی که ثابت شود اموال مردم را غارت نموده، مرتکب جرم شده، مردم را به زندان انداخته و آنان را شکنجه نموده و یا به قتل رسانده‌اند، رشوه خواری نموده و اموال عمومی را تصرف نموده‌اند.
- ۷ - مصادره اموال و املاک خانواده، رئیس جمهور سابق و بستگان و نزدیکان او و همه کسانی که از مقام خود سوء استفاده نموده و به حساب فقر مردم بر ثروت خود افزوده‌اند.
- ۸ - ایجاد کار برای بیکاران، اقدامات فوری برای کمک به بیکاران و زیر پوشش قرار دادن آنها از نظر خدمات اجتماعی و بهداشتی، ارتقاء قدرت خرید بیکاران
- ۹ - ایجاد اقتصادی ملی که در خدمت مردم بوده و بخش‌های حیاتی و استراتژیک آن زیر کنترل دولت باشد، ملی کردن مؤسسات و مراکزی که به بخش خصوصی فروخته شده‌اند، برنامه ریزی یک اقتصاد مردمی که با سیاست‌های نئولیبرالی سرمایه‌داری قطع رابطه کند.
- ۱۰ - برقراری آزادی‌های فردی و اجتماعی، به ویژه آزادی تشکل، اعتراض، بیان و عقیده و مطبوعات، آزادی همه بازداشت شدگان و به اجراء درآوردن عفو عمومی.

- ۱۱ - جبهه به همه کسانی که در کشورهای عربی و دیگر کشورهای جهان به انقلاب تونس کمک کرده‌اند درود می‌فرستد و از آنها می‌خواهد که به هر طریق ممکن هم‌چنان به کمک‌های خود ادامه دهند.
- ۱۲ - مقاومت در برابر هرگونه تلاش برای عادی سازی رابطه با دولت صهیونیستی و جرم دانستن این تلاش‌ها، دفاع از جنبش‌های آزادیبخش در کشورهای عربی و سایر مناطق جهان.
- ۱۳ - جبهه توده‌های مردم و نیروهای ملی و مترقی را فراخوان می‌دهد که هم‌چنان به مبارزات خود به اشکال مختلف و به ویژه به شکل تظاهرات خیابانی تا کسب اهداف ذکر شده، ادامه دهند.
- ۱۴ - جبهه به همه کمیته‌ها و شوراهای خود جوش مبارزاتی درود می‌فرستد و از آنها می‌خواهد که حیطة عمل خود را گسترش داده و آنها را به همه امور زندگی اجتماعی مردم از جمله امور روزانه مردم بسط دهند.

درود به خاطره جان باختگان جنبش مردمی و پیروز باد مبارزات مردم انقلابی ما

**همبستگی چپ کارگری - جنبش وحدت طلبان ناصریست - جنبش ملیون
دموکرات - ملیون دموکرات (وطد) - جریان بعثی - چپ‌های مستقل - حزب
کمونیست کارگران تونس - حزب عمل دموکراتیک ملی**

سایت حزب کمونیست کارگران تونس

WWW. Albadil.org

۲۰ ژانویه ۲۰۱۱

ترجمه و تکثیر از حزب کارایران (توفان)

toufan@toufan.org

www.toufan.org

انقلاب ما یک انقلاب دموکراتیک است!

مصاحبه با حما همامی دبیر کل حزب کمونیست کارگران تونس

حزب کمونیست کارگران تونس یکی از اعضای فعال جنبش بین‌المللی کمونیستی است که بیش از بیست سازمان و احزاب مارکسیست لنینیست در آن عضو هستند و نشریه مشترکی به اسم اتحاد و مبارزه را در هر شش ماه یک بار به زبان‌های اسپانیایی، انگلیسی، فرانسوی و ترکی انتشار می‌دهند که در بیش از سی کشور جهان چاپ و تکثیر می‌شود. از ایران هم حزب کارایران (توفان) در این کنفرانس عضویت دارد. رفیق حماهمامی دبیر کل حزب کمونیست کارگران تونس، یکی از چهره‌های محبوب و شناخته شده بین‌المللی است. او در دوران رژیم بن علی ۱۰ سال در زندان بود و مورد شکنجه‌های وحشیانه قرار گرفت. حزب کمونیست کارگران تونس و رهبر آن رفیق حماهمامی در خلال بیست سال موجودیت حزبی، فعالیت مخفی داشته و اکنون به یمن انقلاب خلق تونس و

برخورداری از فضای باز سیاسی به سازماندهی کارگران و زحمتکشان مشغولند و عمده ترین تشکل کمونیستی در تونس هستند. رفیق ماهمامی در گفتگویی با روزنامه نگار انگلیسی Gitta Düperthal به تشریح اوضاع کنونی تونس پرداخته و به سئوالات مهم روز پاسخ داده است. این مصاحبه به همت خانم ناهید جعفر پور ترجمه شده است. ضمن تشکر از خانم ناهید جعفر پور یادآوری می شود که یک اشتباه فنی در ترجمه رخ داده که ما به اصلاح آن مبادرت می ورزیم. نام حزب: "حزب کمونیست کارگران" است که اشتباهاً "حزب کمونیست کارگری" ترجمه شده است.

.....

در حال حاضر شرایط در تونس چگونه است؟

در حال حاضر انقلابی قدرتمند در تونس در حال انجام است. مردم تونس دیکتاتور را بیرون انداختند و حال با انرژی تلاش می کنند تا در آینده دولتی دموکراتیک بر سر کار بیاید.

اما عقب گردهائی هم وجود دارد: صاحبان قدرت سیستم قدیمی و طرفداران بن علی تلاش می کنند همین حالا با تمامی خشونت ها مجدداً قدرت را به دست آورند و سیستم قدیمی را از نو برقرار سازند. با این هدف آنها دولت موقتی را درست کردند که توجه به نیروهای قدیمی دارد. آنها می خواهند به احزاب اپوزیسیون و نیروهای مترقی مردمی بی توجه باشند و آنها را کنار بگذارند. اما شهروندان تونسی مجدداً برای آنها روشن نمودند که آنها را قبول ندارند. آنها ساکت نشستند و باز هم با اعتراضات و تجمعات خود در بسیاری از شهرها بیان نمودند که خواهان برقراری دولت پلیسی و دیکتاتوری، حال با هر ابزاری هم که باشد نیستند و آن را تحمل نخواهند نمود. آنها مجدداً خواهان این شده اند که دولتی با شخصیت های قابل اعتماد مردم و از میان خود مردم که کشور را به سوی دموکراسی خواهد برد تشکیل شود. این دولت باید قانون اساسی دموکراتیک داشته باشد و یک جمهوری جدید باشد.

طبق آمار رسمی تا کنون ۷۸ نفر کشته شده اند آیا این ارقام درست است؟

ما هم دقیقاً نمی دانیم. اما همین حالا هم این رژیم تلاش دارد با خشونت های بسیار پلیس این قیام را به شکست بکشاند. پلیس تظاهرکنندگانی را که برای حقوق بشر قیام کرده بودند، کشت. این رژیم تلاش می کند از این انقلاب جلوگیری کند. هنوز هیچ چیزی معین نشده است. همه چیز هنوز امکان پذیر است. دیکتاتور رفته است اما دیکتاتوری هنوز سرنگون نشده است.

۱۷ دسامبر این قیام آغاز شد. چه چیزی به مردم انگیزه داده است که حال که بیش از ۴ هفته می گذرد هنوز در خیابان ها به اعتراض بپردازد؟

فوری ترین و مهم ترین مسئله مردم این است که دولت موقتی که برآمده از نیروهای قدیمی است، تشکیل نشود. و به نظر می رسد که موفق هم شده اند. در حال حاضر دو حزب اپوزیسیون وزرای خویش را از دولت موقت بیرون کشیده اند و از این طریق از همکاری با رژیم استثمارگر قدیمی امتناع نموده اند.

حزب کمونیست کارگران در دولت موقت شرکت نکرد؟ و یا اجازه نداشت این کار را کند؟

ما به عنوان حزبی کمونیستی از همان آغاز از وارد شدن به این دولت امتناع ورزیدیم و آن را رد کردیم و اصولاً حاضر نیستیم در یک دولت موقت شرکت کنیم که نمایندگان رژیم دیکتاتوری در آن شرکت دارند. آن هم به این شکل که در مقام های کلیدی قرار گرفته اند.

دلایل اصلی این قیام عمومی چیست؟ چه چیزی باعث شد که مردم تونس بعد از ۲۳ سال حکومت دیکتاتوری بپا خیزند؟

تحت شرایط بحران اقتصادی جهان، سقوط این کشور توسط دیکتاتور هر روز آشکارتر گشت. قدرت همواره فشارش بیشتر شد و کاراکتر خشونت انگیز پلیس هر روز شدت یافت. بسیاری از کارخانجات بسته شدند و بیکاری، بی حد رشد نمود. قیمت ها به سرعت افزایش یافتند و خدمات اجتماعی روز به روز اسفناک تر شد. وضعیت برای کارگر ساده و کارمندان خرد و دهقانان خرد روز به روز بدتر گشت و دیگر قادر نبودند زندگی ای ساده و طبیعی را به پیش برند. رنج و فقر بیشتر و بیشتر شد. هم زمان مردم تونس می بایست نظاره کنند که چگونه خانواده و اطرافیان بن علی در زندگی لوکس غرق بودند و همواره ثروتمند تر می شدند. و حال مسیر اعتراضات بیشتر از همه علیه آپارات حزبی قدرتمندی است که باعث تمامی این بدبختی هاست.

خواسته های حزب کمونیست کارگران در این اعتراضات چیست؟

ما احتیاج به دولت موقتی داریم، که بخواهد و در این موقعیت قرار داشته باشد، که انتخابات دموکراتیک را سازماندهی کند و قانون اساسی جدیدی را پیش نویسی کند. در این انتخابات و قانون اساسی تمامی گروه های اجتماعی مردم تونس می بایست شرکت

داشته باشند: کارگران، جوانان، زنان و نمایندگان تمامی اقشار متفاوت جامعه می بایست در آن سهیم باشند به خصوص اقشار میانی جامعه. مردم تونس باید خود را سازماندهی کنند و مبارزه علیه دیکتاتوری را که هنوز از بین نرفته است تا آخر به پیش برند.

در بسیاری از رسانه‌ها همواره گفته می شود که ارتش موضعی دیگر از پلیس برای سرنگونی دیکتاتوری می گیرد. منظور چیست؟ آیا خطر دیکتاتوری نظامی وجود دارد؟

در تونس سال‌های سال دیکتاتوری پلیس وجود داشته است - ارتش چون پلیس نقش بسیار مهمی نداشته است و به واقع هم عملکردهایشان با هم فرق دارد. طبیعتاً تونسی‌ها از هیچ چیزی به اندازه دیکتاتوری نظامی ترس ندارند - این را کسی نمی خواهد. ارتش تا زمانی در صحنه وجود دارد که ناآرامی ادامه دارد و شبه نظامیان بن علی با آکسیون‌های قدرتمندشان علیه مردم حرکت می کنند. این همواره به نفع نیروهای امنیتی بن علی است که کشور در هرج و مرج قرار داشته باشد. نیروهای رژیم گذشته می خواهند که کشور مشکل امنیتی پیدا کند و ثباتش را از دست دهد و باندهای تبهکار بتوانند عملکرد داشته باشند. دقیقاً باید از این مسئله جلوگیری شود. اما بعد از آن باید ارتش به پادگان‌ها برگردد. روند دموکراسی باید از سوی جامعه مدنی هدایت شود.

درباره کمیته‌های شهروندان در خیابان‌ها که اکنون شکل گرفته‌اند تا امنیت را ایجاد کنند چه می گوئید؟ گزارش‌هایی وجود دارد که خیابان‌ها توسط گونی‌های شنی، لاستیک و مبل‌های چوبی و گلدان‌های بزرگ و سطل آشغال و... برای گشت توسط ساکنین خانه‌ها و شهروندان تقسیم بندی شده‌اند...

اینها دموکرات‌ها هستند که از برگشت به دیکتاتوری جلوگیری می کنند. آنها در مناطق مختلف بخشاً سازمان یافته و بخشاً غیر سازمان یافته عمل می کنند. زیرا که آنها خود را از سوی شبه نظامیان بن علی مورد مخاطره می بینند. اتحادیه‌های کارگری در هر حال مردم را فراخوانده‌اند که در محله‌ها علیه انهدام و نابود کردن ثروت‌های عمومی حرکت نمایند.

آیا اکنون تشکیل دولت موقت مشکل نیست؟ آیا احزاب اپوزیسیون از شانس برخوردار بودند که در شرایط دیکتاتوری بین مردم محبوبیتی کسب نمایند؟

دائماً فشار وجود داشت. به طوری که ما کمونیست‌ها هم آن را خوب لمس می کردیم. طبیعتاً اکنون احزاب اپوزیسیون دوباره خود را نشان می دهند. اتحادیه‌های کارگری وجود دارند. اسلام‌گرایان وجود دارند و هم چنین انسان‌های مستقل که با این وجود همواره تلاش نموده‌اند نفوذ سیاسی داشته باشند. اما این که چه کسی به واقع موفق شد تحت شرایط دیکتاتوری خود را پیش مردم بشناساند و اقا نمی شود گفت...

حزب کمونیست کارگران چگونه در شرایط دیکتاتوری می توانست ادعا کند تا چه اندازه عضو دارد؟

ما نمی توانیم بگوئیم که چه تعداد واقعاً عضو داشته و داریم زیرا که ما به دلایل امنیتی این ریسک را نمی کنیم. حزب ما یکی از احزاب ممنوع بود اما در میان افکار عمومی بسیار معروف است. زیرا ما همواره علیه دیکتاتوری موضع گرفتیم. ما در جنبش اتحادیه‌ها بسیار معروفیم. در میان جوانان و جنبش زنان و هم چنین در میان روشنفکران.

شما در ۱۲ ژانویه در منزلتان از سوی بسیاری از کارمندان سرویس امنیتی بن علی دستگیر شدید. آیا شما را تحت فشار قرار دادند؟

بله. آن یک آکسیون خشونت آمیز بود. آنها درب خانه ما را شکستند. آدم‌هایی که مهمان من بودند مورد خشونت قرار گرفتند. حتی دختر خردسال من هم. با من و دختر عموم دستگیر شد. به من دستبند زدند و در زندان هم دستبند را باز نکردند. دلیل این ماجرا این بود که کمی قبل حزب ما خواهان برکناری دیکتاتور شده بود. ۱۴ ژانویه من آزاد شدم. آنهم زمانی که بن علی در هواپیما نشست و به عربستان سعودی فرار کرد. من آزادم را ممنون اعتراضات مردم هستم.

قبل از آن شما مدت‌های طولانی می بایست زندگی مخفی کنید و مدت‌های طولانی بعد از دادگاه تان در ۲ فوریه ۲۰۰۲ در زندان به سر بردید.

در مجموع من بیش از ۱۰ سال زندانی سیاسی بودم. و حداقل ۱۰ سال هم زندگی مخفی کردم. دستگاه قضائی مرتباً به پشتیبانی از رژیم اعضای اتحادیه‌های کارگری، مخالفان و فعالان سیاسی و فعالان حقوق بشر را محکوم می کرد و به زندان می انداخت و آنها را خاموش می کرد.

آخرین بار آخر فوریه ۱۹۹۸ همزمان با دو رفیق دیگر زیر زمینی شدیم. در نبود ما دادگاهی با حضور تعداد زیادی ناظر و آن هم به طوری نابرابر تشکیل شد و ما را هر کدام به ۹ سال و ۳ ماه حبس محکوم نمود. بعد از چهار سال زندگی مخفی که ما کارهای حزب و جلسات را انجام می دادیم در ۲ فوریه ۲۰۰۲ دادگاه جدیدی برای ما تشکیل شد و در آنجا هم در مدت چند دقیقه حکم ۹ سال

حبس تائید شد. بدون این که وکلای ما حق حرف زدن داشته باشند. پلیس سالن دادگاه را محاصره نموده بود و فیلم دوربین خبرنگاران با خشونت گرفته شد. یکی از رفقای من دو سال حکمش به نام توهین به مأموران بیشتر شد زیرا که وی در حمله به سالن دادگاه گفته بود که وی مورد اذیت و آزار قرار گرفته بوده است. این جلسات دادگاه در مقابل چشم شاهدان بسیاری انجام پذیرفت: افراد خانواده، رفقا، هواداران، ناظران روند دادگاه و از سوی سازمان‌های حقوق بشری تونس و بین‌المللی و خبرنگاران.

شما با کدام گروه‌ها می‌توانید در یک ائتلاف سیاسی قرار بگیرید؟

با دموکرات‌ها و نیروهای مستقل.

موضع سیاسی مردم تونس چیست؟ انتظار این می‌رود که آنها به سوی یک دولت اسلامی حرکت کنند یا این که آنها بیشتر از احزاب چپ حمایت خواهند نمود؟

این انقلاب طبق نظر من یک کاراکتر دموکراتیک دارد و اصلاً تمایلات مذهبی ندارد.

اکنون بعد از آزادی‌تان در گردهمایی‌ها سخنرانی خواهید نمود؟

بله. ما در تظاهرات‌ها و خیابان‌ها با مردم تماس برقرار می‌کنیم هم چنین از طریق رادیو و تلویزیون. تمامی این امکانات به ناگهان در اختیار ماست. در زمان دیکتاتور آزادی مطبوعات نبود و هیچ حزب اپوزیسیونی را رادیو تلویزیون تحمل نمی‌کرد. می‌توان گفت که از آزادی بیان مرتباً و سیستماتیک سوء استفاده می‌شد. رسانه‌های ارتباط جمعی دائماً در کنترل قرار داشت. ژورنالیست‌ها از طریق تهدید به ممنوعیت کار به سکوت و اداری می‌شدند و یا ترسانده می‌شدند و مورد تعقیب قرار می‌گرفتند.

آیا در تونس ضد کمونیست هم وجود دارد؟

بله. در تونس ضد کمونیسم هم وجود دارد. اما نه در بُعد وسیعی مثل شما در آلمان. حزب ما یعنی حزب کمونیست کارگران تونس نزد مردم جذابیت دارد. زیرا که شناخته شده است. زیرا که ما برای آزادی از دیکتاتوری و برقراری دموکراسی خیلی کارها کرده‌ایم.

دولت‌های دیگر کشورها در گذشته در مقابل دیکتاتوری تونس چه موضعی داشتند؟ در گزارش رسانه‌ها همواره گفته می‌شود که آنها چشم‌های خود را به روی دیکتاتوری بسته بودند....

بن علی در تمامی مدت رهبریش از پشتیبانی آمریکا و اروپا برخوردار بود، از همه مهم‌تر فرانسه و ایتالیا. ما فراموش نمی‌کنیم که بن علی و باندش در تمامی این سال‌ها از پشتیبانی دولت‌های غربی لندن بردند. در تونس چندین هزار شرکت خارجی در تاراج ثروت مردم و استثمار کارگران سهیم بودند.

این شرکت‌های خارجی نیروی کارگران تونس و تمامی حقوق آنها را ربودند. آنها خواهان یک رژیم دیکتاتوری بودند تا با نظم آن رژیم، استثمار کامل نیروی کار تونس را انجام دهند. رئیس جمهور فرانسه سارکوزی تمامی این مسائل را با نام دموکراسی با بن علی جشن گرفت.

می‌توان چنین جمع بندی نمود که: دولت‌های غربی از این که دولتی دیکتاتوری در تونس و در منطقه حکومت می‌کند، برای منافعشان استقبال نمودند. رئیس جمهور ایتالیا بن علی را دوست خود می‌دانست و به او خوش آمد گفت. وزیر امور خارجه فرانسه همین اخیراً پشتیبانی خود را از بن علی اعلام نمود. وی می‌خواست نیروهای ویژه خود را به کمک بن علی بفرستد تا امنیت را در تونس برقرار کنند. در همین زمان ده‌ها کشته بین مردم قرار داشت.

و آلمان؟

آلمان هم تفاوت زیادی با آنها ندارد اما خیلی منفی مثل آنها پیش نرفت.

آیا همبستگی بین‌المللی هم وجود داشت؟

از سایر کشورهای عربی بیشتر از همه؛ - الجزیره، مراکش، مصر، فلسطین - به ما نیروهای کمونیستی کمک نمودند. ما حالا می‌شنویم که در آنجا هم دولت‌ها با توجه به تونس نگاه می‌کنند. آنها ترس دارند که مردمشان درست بمانند مردم تونس رفتار کنند. اگر انقلاب ما موفق شود مطمئناً تأثیر روی کشورهای دیگر دیکتاتوری خواهد گذاشت.

دست امپریالیست‌ها از ایران و منطقه کوتاه باد!

زنده باد مبارزات خلق مصر علیه ارتجاع و امپریالیسم

انقلاب تونس جرقه‌ای بود که به حریق در آفریقای شمالی تبدیل شد و ارکان رژیم‌های پوسیده و کارگزار امپریالیسم را به لرزه درآورد. خلق مصر به پاخاسته است و در طی سه روز متوالی با شعار مرگ بر رژیم مبارک، خواهان برانداختن حکومت او گشته است. مردم مصر با الهام از انقلاب مردم قهرمان تونس قاطع و مصمم در مقابل حاکمیت ارتجاعی ایستاده و به رژیم ضد مردمی مبارک اعلام جنگ داده است. حسنی مبارک با سراسیمه‌گی در تلویزیون ظاهر شد و با اعلام انحلال دولت، با همان شیوه مسخره رئیس جمهور سرنگون شده تونس و عده اصلاحات داد و از طرفی همانند محمد رضا شاه خائن جنبش مردم را توطئه‌ای از خارج برای برانداختن رژیمش ارزیابی کرد و آن را محکوم نمود. لیکن این طرفندها دیگر اثر ندارد و مردم به پیشروی خود ادامه می‌دهند. تا کنون بیش از بیست تن از تظاهر کنندگان جان باختند و صدها تن مجروح و بیش از هزار نفر بازداشت شدند. امپریالیست آمریکا که این روزها به وحشت مرگ افتاده است با ارسال پیام‌های رنگارنگ مردم را به آرامش دعوت کرده و به انتقاد از رژیم حسنی مبارک پرداخته است. حمایت او با ما از البرادعی و جناح لیبرال اپوزیسیون مصر همه نشان از تاکتیک پیشگیری از انقلاب مصر و خفه کردن آن در نطفه است. اما خلق‌های منطقه دیگر تحمل رژیم‌های گماشته و نوکر امپریالیست را ندارند و برای تحقق حقوق دموکراتیک و کسب استقلال در مقابل تانک و توپ و مسلسل قد علم کرده و قلب پایگاه‌های امپریالیستی و حامیان رژیم اشغالگر و نژاد پرست صهیونیستی را نشانه گرفته‌اند. این مبارزات نوید بخش است و مورد حمایت ما و همه آزادیخواهان و نیروهای ضد ارتجاعی و ضد امپریالیستی می‌باشد. رژیم جمهوری اسلامی نیز از این برآمد انقلابی مردم آفریقای شمالی که کم شباهت به جنبش ۲۲ خرداد ۸۸ ایران نیست به هراس مرگ افتاده و سرنوشتی جز سرنوشت رژیم بن علی رئیس جمهور دیکتاتور تونس و در انتظارش نخواهد بود

زنده باد انقلاب
مرگ بر ارتجاع و امپریالیسم
سخن هفته
نقل از فیس بوک توفان
۲۸ ژانویه ۲۰۱۱

* * * * *

پیام حزب کار ایران (توفان) به گردهم آئی کنفرانس بین‌المللی احزاب و سازمان‌های مارکسیست لنینیست در ونزوئلا

رفقای گرامی،

رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی شرایطی بسیار سخت و غیر قابل تحملی را برای کارگران و مردم ایران به وجود آورده است. در طول ۳۰ سال گذشته رژیم اسلامی ایران برای توده مردم جز فلاکت، استبداد سیاسی، فقر اقتصادی، ... چیزی به ارمغان نیاورده است. مقامات جمهوری اسلامی سر تا پا غرق در جنایت سیاسی، فساد اقتصادی، کلاهبرداری، دزدی‌های کلان هستند. رژیم جمهوری اسلامی هر نوع تلاش برای ایجاد سازمان مستقل، سیاسی و یا سندیکائی و صنفی، را به شدت سرکوب می‌کند. مردم ایران با پوست و گوشت خود این شرایط را تجربه و لمس کرده و خشم و نفرت خود را از حاکمان ایران ابراز می‌دارند. در طول دو سال گذشته، مبارزه جنبش دموکراتیک مردم ایران تشدید شده و مقامات رژیم را به سراسیمه انداخته است. کمونیست‌های ایرانی از این جنبش دموکراتیک دفاع نموده و هر دو جناح رژیم جمهوری اسلامی را مسئول این مصائب دانسته و آنها را افشا می‌کنند. جناح موسوم به اصلاح طلبان بخش جدا ناپذیر رژیم در دو دهه گذشته بوده است. موسوی، نماینده این جناح، در طول دهه هشتاد که دهها

هزار کمونیست و انقلابی به جوخه‌های اعدام سپرده شدند؛ نخست وزیر رژیم بود. این جناح اصلاح طلب نقش مخربی در جنبش دموکراتیک مردم به ویژه در دو سال گذشته داشته است. جوانان کشور ما به نقش مخرب اصلاح طلبان آگاهی یافته و از آنها فاصله می‌گیرند. جنبش دموکراتیک مردم ایران در روند تعمیق یابی خود، سره را از ناسره جدا نموده و راه پیشروی را باز می‌کند. این جنبش بیان خشم فروخته ۳۰ ساله توده‌ها علیه رژیم جمهوری اسلامی است. هر چند این جنبش توسط دولت سرمایه‌داری احمدی نژاد به شدت سرکوب می‌شود ولی هرگز فرو نخواهد خفت. خشم و نفرت مردم نسبت به دولت احمدی نژاد گسترده و همگانی است. جنبش دموکراتیک مردم ایران نیاز به حمایت مستقیم و روشن طبقه کارگر دارد تا رژیم جمهوری اسلامی به سرکردگی خامنه‌ای و رئیس جمهور انتصابی او احمدی نژاد را به عقب نشینی وا دارد. اعتصابات عمومی کارگران و زحمتکشان ناقوس مرگ رژیم را به صدا در خواهد آورد.

رفقا،

مردم ایران از یک طرف با رژیم جنایتکار، درنده خو، و ارتجاعی جمهوری اسلامی مواجه‌اند و از طرف دیگر تحت تهدیدات مداوم تجاوز نظامی امپریالیست آمریکا و صهیونیست اسرائیل به سر می‌برند. امپریالیست‌های آمریکائی در سال ۱۹۷۹ بهشت خود در ایران را از دست دادند و همواره تلاش کرده‌اند که به هر طریق ممکن آن را مجدداً کسب کنند. آنها خواهان دست اندازی بر منابع انرژی ایران و خاور میانه‌اند و سعی دارند که هژمونی خود را در منطقه تثبیت کنند. حضور نظامی آمریکا در عراق، افغانستان، کشورهای حوزه خلیج فارس، و آسیای میانه تهدیدی مداوم و جدی برای مردم تمام منطقه است. امپریالیست‌های آمریکائی با حضور خود در این مناطق همچنین سعی دارند که نفوذ رقبای اروپائی و چینی خود را محدود کنند.

رفقا،

حزب کار ایران (توفان) قطعنامه‌های سازمان ملل علیه ایران را شدیداً محکوم می‌کند. این قطعنامه‌ها توسط قدرت‌های امپریالیستی پیشنهاد و تصویب شده‌اند تا ایران را به زانو در آورند. این باصطلاح قطعنامه‌های سازمان ملل منافع ملی ایران را پایمال نموده و توسط نیروها و شخصیت‌های انقلابی جهان محکوم شده‌اند.

اپوزیسیون انقلابی ایران اهداف استثمارگرانه قدرت‌های امپریالیستی را افشا نموده و تلاش دارد که محاصره و تحریم اقتصادی علیه ایران را بشکند. اما دولت احمدی نژاد سعی می‌کند با خم شدن در مقابل باج خواهی و خواست‌های امپریالیست‌ها، دل آنها را به دست آورد. همکاری رژیم جمهوری اسلامی با نیروهای آمریکائی در عراق و افغانستان نمونه‌هایی از این باج دهی‌ها هستند. از این طریق رژیم جمهوری اسلامی سعی می‌کند که برای حفظ قدرت سیاسی خود کسب ضمانت کند. برنامه سیاسی و اقتصادی سرکوبگرانه داخلی دولت احمدی نژاد رژیم را از مردم ایزوله کرده است. احمدی نژاد با اتخاذ سیاست‌های مخرب، با دروغگوئی به مردم، با دادن کمک‌های مالی به دست نشانندگانی مانند حمید کرزای، با تبلیغات دروغین و پر زرق و برق در لبنان و کسب حمایت از حسن نصراله برای سرکوب داخلی، با گفته‌های غیر دیپلماتیک در سازمان ملل درباره وقایع ۱۱ سپتامبر، و با عبارت پردازی‌های غیر مؤدبانه و لومپنی بهانه‌ای به دست امپریالیست‌ها و صهیونیست‌ها داد تا موضع تهاجمی علیه ایران اتخاذ نمایند. همزمان با این، هرچه بیشتر امپریالیست‌ها و صهیونیست‌ها بر علیه ایران موضع تهاجمی بگیرند، هر چه بیشتر قدرت‌های امپریالیستی بر طبل جنگ علیه ایران بکوبند، هر چه قطعنامه‌های سازمان ملل دامنه بیشتری پیدا کنند، به همان نسبت هم رژیم جمهوری اسلامی تقویت می‌شود. به طور عینی، سیاست تهاجمی قدرت‌های امپریالیستی علیه ایران در خدمت تقویت استبداد ولایت فقیه خامنه‌ای بر کشور ما است. دولت احمدی نژاد برای کسب و جاهت بین‌المللی به بعضی کشورها امتیازات و کمک‌های مالی می‌دهد. این کمک‌ها اساساً برای کسب حمایت بین‌المللی برای سیاست‌های سرکوبگرانه داخلی و به ویژه کسب حمایت برای سرکوب جنبش دموکراتیک مردم ایران داده می‌شوند. به عبارت دیگر، رژیم جمهوری اسلامی تلاش می‌کند که برای سیاست‌های جنایتکارانه داخلی خود حمایت بین‌المللی بخرد. همین سیاست خارجی رژیم اسلامی ایران موجب شده، که در بخشی از مردم ایران احساس بدی در مورد چاوز، مورالس، کاسترو و سازمان‌هایی مانند حزب الله لبنان پیدا شود.

مردم ایران سلطه جنایتکارانه امپریالیسم آمریکا در ایران را در دوره سلطنت شاه تجربه کرده‌اند. آنها مخالف هر نوع دخالت نیروهای خارجی در مسائل داخلی ایران هستند. حزب ما مداوماً تهدیدات جنایتکارانه و توطئه‌های ننگین امپریالیست‌ها و صهیونیست‌ها علیه ایران را محکوم و افشا نموده است. مردم ایران حق دارند کشور خود و صنایع و تکنولوژی، منجمله فن‌آوری هسته‌ای، آن را در همه زمینه‌ها پیشرفت و توسعه دهند. ایران حق دارد که دست به غنی سازی اروانیوم برای راکتورهای خود بزند. کشورهای امپریالیستی می‌خواهند تکنولوژی هسته‌ای را در انحصار خود نگهداشته تا بدین وسیله بتوانند کشورهای دیگر را در زمانی که منابع فسیلی کمیاب می‌شوند بیشتر به انقیاد خود در آورند. منافع ملی ایران ایجاب می‌کند که کشور ما صنایع و تکنولوژی خود را توسعه دهد.

حزب کار ایران (توفان) بر این باور است که یک سازمان انقلابی نمی‌تواند مبارزه ضد امپریالیستی را از مبارزه دموکراتیک جدا کند. مردم ایران در حین مبارزه قاطع علیه هر نوع دخالت خارجی حق دارند که برای حقوق دموکراتیک خود مبارزه کرده و رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی را سرنگون نموده و ایرانی سکولار و دموکراتیک، ایرانی که در آن از فقر و استبداد و استثمار خبری نباشد، برقرار نمایند.

حزب کار ایران (توفان)

نوامبر ۲۰۱۰

حزب عالی ترین شکل تشکیلات طبقاتی پرولتاریا است (لنین)

زنده باد همبستگی و مبارزه متحدانه سراسری کارگران ایران

حزب ما از خواست‌های اقتصادی طبقه کارگر ایران برای ایجاد یک تشکل مستقل سندیکائی در مقابل تشکل‌های دولتی شوراهای اسلامی حمایت می‌کند. حزب ما بر آن است که اتحادیه‌های کارگری مکتب آموزش طبقه کارگر است تا به قدرت خویش پی برد و روحیه همبستگی را در... میان خویش تقویت نماید. شرط پیروزی طبقه کارگر در هر عرصه از مبارزه، همبستگی و اتحاد وی است. بر همین اساس بیانیه مشترک چند تشکل غیر قانونی کارگری پیرامون وضعیت دستمزد کارگران، ابتکار خردمندان‌های در پیکار علیه رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی است که با چنگ و دندان از سرمایه‌داران حمایت می‌کند

درود بر کارگران قهرمان ایران

بیانیه تشکل‌های کارگری، پیرامون وضعیت دستمزد کارگران

ما امضا کنندگان این بیانیه اعلام می‌داریم حداقل دستمزد ما کارگران باید متناسب با تورم موجود و احتساب تأمین شرافتمندانه هزینه یک خانوار چهار نفره در شرایط اقتصادی کنونی و با حضور و نظر نماینده‌های منتخب و واقعی کارگران تعیین بشود. زندگی در زیر خط فقر برای ما و خانواده‌هایمان غیر قابل تحمل است. ما کارگران با تلاش و اتحاد و پیگیری مطالبات خود از طریق ایجاد تشکل‌های مستقل به هر طریق ممکن به این وضعیت خاتمه خواهیم داد.

افزایش حداقل دستمزدها باید متناسب با تورم و تأمین شرافتمندانه هزینه یک خانوار چهار نفره در شرایط اقتصادی کنونی باشد. حداقل دستمزدی که در طول سال‌های گذشته و بدون حضور نماینده‌های واقعی ما در شورای عالی کار تعیین شده است به هیچوجه در طول این سال‌ها کفاف هزینه‌های زندگی ما را نکرده است و با سیر صعودی هر ساله تورم، سال به سال ما کارگران و خانواده‌هایمان در فقر و فلاکت بیشتری فرو رفته‌ایم.

قرار بوده است افزایش هر ساله حداقل دستمزد کارگران متناسب با تورم و سبب هزینه یک خانوار چهار نفره باشد. اما آیا در طول سال‌های گذشته چنین چیزی در تعیین حداقل دستمزدها رعایت شده است؟ طبق اظهار نظر کارشناسان اقتصادی در سال گذشته خط فقر نزدیک به یک میلیون تومان بوده است اما حداقل دستمزد کارگران در سال گذشته را ۳۰۳ هزار تومان تعیین کردند که با احتساب سایر موارد قانونی مربوط به دستمزدهای کارگران، حداکثر دریافتی اکثریت عظیم آنان به ۵۰۰ هزار تومان نیز نمی‌رسد. آیا تعیین چنین دستمزدی با اذعان به خط فقر یک میلیون تومانی جز این است که صراحتاً ما کارگران را محکوم به زندگی در زیر خط فقر کرده‌اند؟ آیا چنین وضعیتی برای تعیین کنندگان حداقل دستمزد و خانواده‌های آنان قابل تحمل است که برای ما کارگران نیز قابل تحمل باشد. آیا واقعا حتی دو میلیون تومان دستمزد هم در شرایط اقتصادی کنونی و با آزاد سازی قیمت‌ها کفاف تأمین شرافتمندانه هزینه یک خانوار چهار نفره را می‌دهد؟

از نظر ما اگر قرار شده است قیمت اکثر کالاها اساسی زندگی چندین برابر بشود ما کارگران نیز حق داریم دستمزدهای خود را به چندین برابر افزایش دهیم. آیا به جز این است که نیروی کار ما کارگران تنها کالائی است که ما از طریق فروش آن به صاحبان سرمایه امرار معاش می‌کنیم؟ آن وقت چرا باید وقتی نوبت تعیین قیمت نیروی کار ما کارگران فرا می‌رسد ما باید نظاره گر باشیم و عده‌ای در شورای عالی کار بدون حضور نماینده‌های واقعی ما، قیمت نیروی کار ما را تعیین بکنند و یک زندگی زیر خط فقر را بر ما و خانواده‌هایمان تحمیل نمایند.

ما امضاء کنندگان این بیانیه اعلام می‌داریم حداقل دستمزد ما کارگران باید متناسب با تورم موجود و احتساب تأمین شرافتمندانه هزینه یک خانوار چهار نفره در شرایط اقتصادی کنونی و با حضور و نظر نماینده‌های منتخب و واقعی کارگران تعیین بشود. زندگی در زیر خط فقر برای ما و خانواده‌هایمان غیر قابل تحمل است. ما کارگران با تلاش و اتحاد و پیگیری مطالبات خود از طریق ایجاد تشکل‌های مستقل به هر طریق ممکن به این وضعیت خاتمه خواهیم داد.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه
سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه
اتحادیه آزاد کارگران ایران

هیئت مؤسس بازگشائی سندیکای فلزکار و مکانیک
کانون مدافعان حقوق کارگر
انجمن صنفی کارگران برق و فلز کار کرمانشاه
بهمن ۱۳۸۹

به مناسبت نود و دومین سالگرد ترور روزا لوکزامبورگ و کارل لیخنشت

پانزده ژانویه (۱۹۱۹) سالروز ترور جنایتکارانه دو انقلابی بزرگ آلمان، دو کمونیست برجسته و تئوریسین پرولتری است. بورژوازی آلمان با این ترور نشان داد که مبارزه طبقاتی بیرحمانه است و او برای نابودی دشمن طبقاتی به هیچ اخلاق سیاسی پایبند نیست. بورژوازی آلمان این دو رفیق را اعدام کرد و انقلاب را در هم کوبید تا به حاکمیت سرمایه، عمر جاودانی دهد. غافل از این که کمونیست‌ها را می‌توان کشت اما کمونیسم را هرگز.

ما مارکسیست-لنینیست‌ها با نگاه منطقی به این تجارب زنده تاریخی برای سازماندهی طبقه کارگر و توده زحمتکش و برای درهم کوبیدن ماشین اعدام و سلاحی بورژوازی خود را آماده می‌کنیم و مرعوب تبلیغات دروغین بورژوازی، رفرمیست‌ها و اومانیست‌ها که پرچم لغو اعدام را برافراشته‌اند، نمی‌شویم. ما در فردای انقلاب ایران هیچ مخالفتی با اعدام گرازهائی نظیر خامنه‌ای، احمدی نژاد، قاضی مرتضوی، لاجوردی‌ها و حاج داودها، و خلخال‌ها و رفسنجانی‌ها... مسیبین قتل و شکنجه و تجاوز در اوین و کهریزک... و کشتار در ایران نخواهیم داشت. ما هیچ مخالفتی با اعدام مسیبین کودتای ۲۸ مرداد ۳۲، کودتای شیلی، بمباران ویتنام، لائوس و کامبوج، اشغال عراق و افغانستان و فلسطین و... نخواهیم داشت. برای حفظ و تداوم انقلاب توسل به قهرانقلابی و سرکوب عناصر شرور و خونخوار امری ضروری است، این را کمون پاریس، انقلاب کبیر اکتبر شوروی و چین و... نشان داده و ما خود را پیرو این تاریخ، تاریخ نبرد طبقاتی می‌دانیم.

مرگ بر ارتجاع، بورژوازی و امپریالیسم
زنده باد مارکسیسم لنینیسم!
زنده و جاوید باد یاد رفقا روزا لوکزامبورگ و کارل لیخنشت!
نقل از فیس بوک حزب کار ایران (توفان)

+++++

اطلاعیه:

دو زندانی سیاسی و چهار متهم جرایم جنسی اعدام شدند

به گزارش پایگاه اطلاع رسانی دادسرای عمومی و "انقلاب" تهران،
بامداد دوشنبه، ۴ بهمن (۲۴ ژانویه)، دو نفر به جرم عضویت در سازمان مجاهدین و فعالیت به نفع این سازمان و چهار نفر دیگر در ارتباط با جرایم جنسی اعدام شدند.

اگر با اعدام و کشتار و بگیر و ببندها می شد حکومت کرد پس بن علی و محمد رضا شاه، هم می توانستند حکومت کنند و سرنگون نشوند.

فقط با اعدام، این رژیم های خودکامه و مستبد و ضد مردمیست که می توان اعدام مردم را متوقف کرد. حزب کار ایران (توفان) اعدام های وحشیانه توسط رژیم قرون وسطائی جمهوری اسلامی را شدیداً محکوم می کند و از همه احزاب برادر، سازمان ها و افراد مترقی و بشردوست می طلبد که به هر شکل ممکن به وحشیگری های رژیم اسلامی ایران اعتراض و آن را محکوم کنند.

سیاست ارباب و اعدام های کور و انتقام جویانه رژیم بربرمنش جمهوری اسلامی، مانع از سرنگونی او نخواهد شد. رژیم سرمایه داری اسلامی را باید با نیروی عظیم توده ها و با برپائی انقلابی دیگر به زیر کشید تا بتوان سرکوب و قتل و جنایت، فقر و استثمار، جادو و جنبل و خرافات و ... را برای همیشه به تاریخ سپرد.

ننگ و نفرت بر رژیم قتل و جنایت جمهوری اسلامی ایران!

آزادی فوری و بی قید و شرط همه زندانیان سیاسی!

زنده باد سوسیالیسم این پرچم رهائی بشریت!

حزب کار ایران (توفان)

۴ بهمن ۱۳۸۹

+++++

رژیم سرمایه داری اسلامی مسبب فاجعه در شرکت ایران خودرو

خبر تکان دهنده تصادف کامیون حامل بار هنگام ورود به کارخانه ایران خودرو، روز سه شنبه پنجم بهمن ماه و جان باختن ولی الله رحمانی، مصطفی خضری، سعید شفیعی خانی و میرمحسن حسینی و مجروح شدن ۱۳ نفر موجب تأسف و درعین حال خشم کارگران و همه حامیان جنبش کارگری را برانگیخته است. خبرهای رسیده از شرکت ایران خودرو حاکیست که در مجموع هشت نفر در اثر این حادثه جان باختند. کارگران ایران خودرو مسئولین شرکت را مسبب این حادثه دانستند و با اعلام یک روز عزای عمومی خواهان مجازات مسببین این فاجعه جان خراش گشتند. اما همان طور که بارها شاهد بوده ایم رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی که خود عامل اصلی ناامنی شغلی و بی توجهی به مقررات ایمنی است پاسخ کارگران را با سرکوب و زندان داده است.

واقعیت اما این است که در کشور ما ایران روزی نیست که فریاد کارگران از اخراج و تبعیض و عدم دریافت حقوق خود که در بسیاری موارد ۱۳ الی ۱۵ ماه به درازا کشیده است، به گوش نرسد. هر روز بر تعداد اعتصابات کارگری افزوده می گردد و مبارزه برای کسب نان و ایجاد تشکل مستقل کارگری که بتواند از حقوق حقه کارگران دفاع نماید، گسترش می یابد. جنبش کارگری ایران برای کسب منافع فوری خود و تأثیر گذاری در روند تکامل اجتماعی در جهت منافع طبقاتی خود، راهی جز اتحاد و همبستگی و تشکیلات ندارد. بی دلیل نیست که رژیم استبدادی و ضد کارگری جمهوری اسلامی از تشکیلات مستقل سندیکائی مثل جن از بسم الله می ترسد و چنین سبانه با فعالین کارگری در این عرصه برخورد می کند.

اخراج و پرونده سازی و دادگاهی کردن و محکوم کردن آنها به زندان و شلاق و شکنجه و پایمال کردن همه قوانین بین المللی هم چون منشور جهانی حقوق سندیکائی و مقاله نامه های سازمان بین المللی کار که خود امضاء کننده آن بوده است، همه و همه نشاندهنده میزان وحشت و هراس جمهوری اسلامی از سندیکاها و اتحادیه های مستقل و واقعی کارگری است. جمهوری اسلامی در بیست ساله اخیر با در پیش گرفتن سیاست های ورشکسته نئولیبرالیستی و رهنمودهای مخرب صندوق بین المللی پول و بانک جهانی با مقررات زدائی در جهت حفظ امنیت سرمایه و علیه امنیت شغلی کارگران و زحمتکشان شرایطی را ایجاد کرده است که بیش از هشتاد درصد کارگران به بهانه کار در کارگاه های کمتر از ده نفر و قراردادهای موقت از شمول قانون کار خارج هستند و بیست درصد بقیه را هم با اضافه کردن بند "ز" به ماده ۲۱ قانون کار (شرایط خاتمه کار)، تحت عنوان "کاهش تولید و تغییرات ساختاری در اثر شرایط اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و لزوم تغییرات گسترده در فن آوری"، در وضعیتی قرار داده است که کارفرما هر وقت اراده کرد می تواند اخراج کند.

حذف تعرفه گمرکی و سیل گسترده واردات و ایجاد تسهیلات بانکی به نفع سرمایه داری بزرگ تجاری، تولید داخلی و صنایع را به رکود و فروپاشی و ورشکستگی کشانده است. روندی که با ورشکستگی صنایع نساجی و شکر و چای و صنایع غذایی شروع شد، می رود که دامن بقیه صنایع را بگیرد. جمهوری اسلامی که با اتخاذ سیاست عدم حمایت از تولید داخلی، صنایع و کشاورزی را با بحران روبرو کرده و زندگی و امنیت شغلی کارگران را به مخاطره انداخته است، معضل بخش تولید و صنعت را قوانین حمایتی از کارگران و افزایش دستمزد کارگران معرفی می کند و راه برون رفت از بحران را لغو قراردادهای دسته جمعی و دائمی و حذف بیمه های اجباری و بازنشستگی می داند.

اکنون نه تنها هیچ امیدی برای بهبود شرایط معیشتی کارگران بچشم نمی خورد، بلکه با سیاست هدفمند کردن یارانه ها توسط رژیم سرمایه داری اسلامی، اوضاع اقتصادی کارگران هنوز هم وخیم تر خواهد گشت. فاجعه دلخراش شرکت ایران خودرو و از طرفی سرکوب کارگران این شرکت به خاطر اعتراض به وضعیت غیر انسانی و ناهنجار موجود ناشی از همین ماهیت ضد کارگری و

سرمایه‌داری جمهوری اسلامیست که هرگونه شکل‌گیری تشکل مستقل کارگری را مرگ خویش می‌بیند و وحشیانه با آن به مقابله بر می‌خیزد.

بدون تردید رژیم منحوس سرمایه‌داری جمهوری اسلامی به زباله‌دان تاریخ خواهد پیوست. مهم تحقق کامل اهداف و آمل و آرزوهای توده‌های زحمتکش و آزادیخواه مبارزی است که طی صد ساله اخیر از انقلاب مشروطه و جنبش ملی شدن صنعت نفت گرفته تا انقلاب بهمن ۵۷ برای آن اهداف مبارزه کرده‌اند. این مبارزه تنها با ایفای نقش اصلی و قاطع و تعیین‌کننده طبقه کارگر متحد، متشکل و سازمانیافته و رهبری حزب سیاسی او به ثمر خواهد رسید.

حزب ما ضمن تسلیت و همدردی با خانواده جان باختگان شرکت ایران خودرو و محکوم کردن جمهوری اسلامی از خواست‌های کارگران ایران خودرو قاطعانه دفاع می‌کند و خواهان مجازات مسببین این فاجعه است. حزب ما از مطالبات اقتصادی کارگران ایران برای ایجاد تشکل مستقل سندیکائی در مقابل تشکل‌های دولتی شوراهاى اسلامی حمایت می‌کند و رمز پیروزی طبقه کارگر در هر عرصه از مبارزه را اتحاد و همبستگی و تشکیلات وی می‌داند. در زیر به درج اطلاعیه‌ای که جمعی از کارگران ایران خودرو در مورد علل بروز فاجعه دلخراش هم‌زمان خود انتشار دادند مبادرت می‌ورزیم. در این اطلاعیه چنین می‌خوانیم:

خبر تکان دهنده بود

در ساعت ۲۳،۳۰ مورخ ۸۹،۱۱،۵ يك دستگاه کمپرسی بنز حامل بار یکی از پیمانکاران در حال ورود از درب شماره ۹ ایران خودرو بود که بر اثر بریدن ترمز با تعدادی از همکاران برخورد و متأسفانه باعث کشته شدن ۴ نفر و زخمی شدن ۱۳ نفر از همکاران گرامی شد

خبر تکان دهنده بود دل هر انسانی به درد آمد

کارگری که برای به دست آوردن یک لقمه نان در روز تعطیلی مجبور به کار کردن شده است و بعد از تعطیلی برای دیدار خانواده راهی منزل مت‌شد ناگهان با مرگ روبرو می‌شود و دیگر به خانه نمی‌رسد

خیلی از همکاران تا صبح در جلوی مدیریت تجمع کردند و تنها کاری که از دست شان بر می‌آمد

خبر تکان دهنده بود

خبر انحراف کامیون

و انداختن گناه به گردن یک کارگر دیگر

راحت‌ترین کار ممکن

ولی کسی از خود نپرسید چرا این کامیون در زمان تردد کارگران در این مسیر بود

حراست کجا بود

حراستی که کوچک‌ترین حرکت کارگران را کنترل می‌کند

بعد از مرگ این کارگران ده‌ها مأمور گارد ویژه به شرکت ریختند نه برای نجات جان کارگران بلکه برای نجات منافع

سرمایه‌داران

خبر تکان دهنده بود

ضمن اعلام همدردی با خانواده کشته شدگان و همبستگی با همکاران گرامی امروز روز چهارشنبه ششم بهمن ماه را اعلام

عزای عمومی کرده و دست از کار خواهیم کشید و تا مشخص نشدن قاتلین این کارگران دست به کار نخواهیم زد

این اولین بار نیست که جامعه کارگری ایران خودرو قربانی این کشتار و شاهد از دست دادن تعدادی از همکاران خود می‌باشند

از کشته شدن پیمان رضی‌لو تا مرگ ده‌ها کارگر، هر سال اشک می‌ریزند ولی هنوز هیچ‌کسی پاسخگو برای این کشتارها پیدا

نشده است.

مدیریت شرکت مثل روال گذشته مرگ این کارگران را بی‌احتیاطی راننده کامیون اعلام کرده است تا شاید ضمن فرار از

مسئولیت خود، گناه این کشتار را به گردن یکی از دیگر کارگران بیناندازند

ولی ما می‌دانیم که منافع شرکت در جهت رسیدن به سود بیشتر و بی‌مسئولیتی سرمایه‌داران در مقابل جان کارگران، عامل

اصلی این کشتار و مرگ کارگران می‌باشند

کشاندن کارگران به سرکار در روزهای تعطیلی و عدم استراحت کافی برای کارگران و هزاران مشکل اقتصادی، هرگونه

تمرکز را از کارگران گرفته است.

چرا باید کامیون با بار چند تنی در زمان تردد کارگران از این خیابان عبور می‌کرد حراست ایران خودرو که میلیاردها تومان

سرمایه شرکت را برای سرکوب و کنترل ما کارگران به باد می‌دهد چطور نمی‌تواند از تردد وسایل حمل و نقل در زمان تردد

کارگران جلوگیری کند.

ما هر روز شاهد این ناامنی در همه جای شرکت هستیم چه در داخل شرکت و چه در بیرون شرکت

هر روز در زمان تردد کارگران ما شاهد عدم جلوگیری تردد وسایل حمل و نقل در مسیر حرکت خود می‌باشیم و رانندگان هم

مجبورند این مسیر را برای رسیدن به کار خود ادامه بدهند کارگران بارها خواستار توقف وسایل حمل و نقل در زمان تردد کارگران

بوده‌اند ولی چه کسی پاسخگو بوده است منابع انسانی و یا حراست و یا مدیریت روابط عمومی و یا مدیریت ارشد؟

تردد از خیابان و رسیدن به پارکینگ‌ها همیشه جان کارگران را تهدید می‌کند

ما کارگران می‌دانیم که چه خطراتی جان ما کارگران را هنگام تردد از شرکت تا پارکینگ‌ها تهدید می‌کند. بارها اعتراض

کردیم ولی چه کسی جوابگو بود؟

بارها اعلام کردند که برای راحتی کارگران پل درست خواهیم کرد ولی چی شد؟

آری همکاران گرامی
خودشیرینی مدیریت و منافع سرمایه اجازه نمی دهد تا مدیریت برای جان ما کارگران ارزش قائل شود جان انسانها برای سرمایه پیشیزی ارزش ندارد
زمانی که طرح ضد کارگری دولت برای حذف پارانهاها اعلام شد مدیریت به جای اعتراض به این طرح ضد انسانی اعلام کرد که قیمت محصولات ایران خودرو کاهش می یابد ولی نگفت چطوری
کاهش قیمت محصولات با کار بیشتر و گرفتن جان کارگران
چهار انسان بی گناه کشته شدند
چه ایرادی دارد؟ مگر چهار انسان بی گناه در خاتون آباد کشته، نشدند، کسی مجازات شد؟ مگر دهها کارگر در ایران خودرو کشته نشدند؟ کسی مجازات شد؟
و روزانه دهها کارگر در گوشه و کنار این کشور جان می بازند چه اهمیتی برای سرمایهداران و حامیان آنان دارند؟
مرگ، مرگ است چه در زندان چه در اعدام و چه در تصادف و چه در حادثه
و این مرگ همیشه به سراغ ما کارگران و طبقه زحمتکش می آید .
تا کی این وضع را تحمل خواهیم کرد ؟
تا زمانی که ما کارگران آگاه نشویم و تا زمانی که سرنوشت خود را خود تعیین نکنیم وضع همین طور خواهد ماند چون خود ما خواهان استمرار آن هستیم
ما کارگران ایران خودرو خواهان مجازات فوری قاتلان این کارگران هستیم و قاتلان آن، کسانی جزء حامیان سرمایه، مدیریت ارشد روابط عمومی، منابع انسانی و حراست نیستند

ششم بهمن ۱۳۸۹
جمعی از کارگران ایران خودرو

* * * * *

پیام همدردی سندیکای کارگران شرکت واحد با کارگران ایران خودرو و خانواده‌های داغیده

طبق اخبار رسیده با خبر شدیم در آخرین ساعت‌های روز سه شنبه ۵ بهمن ۱۳۸۹ در محوطه ایران خودرو فاجعه‌ای خونین که منجر به کشته شدن تعدادی از کارگران ایران خودرو گردید اتفاق افتاد.
همان گونه که بارها اعلام کرده‌ایم، نبود امنیت شغلی و حذف بازرسی کار از جمله دلایل وقوع این حوادث می باشد و جان کارگران زحمتکش همواره در خطر قرار دارد
کارگران ایران خودرو و خانواده های محترم داغدار!
سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه ضمن ابراز همدردی با تمامی کارگران و خانواده‌های عزیز از دست داده خواستار تشکیل گروهی برای تحقیق واقعه می باشد .

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

۶ بهمن ۱۳۸۹

.....

اطلاعیه

اعدام زهرا بهرامی نشانه ضعف و درماندگی رژیم جمهوری اسلامی است

ماشین آدمکشی و اعدام و جنایت جمهوری اسلامی هر روز قربانی میگیرد. رژیم بربرمنش جمهوری اسلامی مذبحخانه می کوشد با توسل به گسترش دامنه اعدامها و بازداشت‌های خودسرانه و ایجاد رعب و وحشت قدر قدرتی خود را به رخ مردم کشد و بخیال خودش سلطه سیاه و نکبتبارش را ابدی سازد.

زهرا بهرامی سحرگاه امروز روز شنبه در تهران اعدام شد. دادستانی تهران در اطلاعیه ای اتهام خانم بهرامی را فروش و نگهداری مواد مخدر اعلام کرده است. این درحالیست که وی ابتدا بخاطر مسئله امنیتی بازداشت گردید و ۱۰ ماه دربند اوین بسر برده بود. زهرا بهرامی که مقیم کشور هلند بود در جریان تظاهرات ششم دیماه سال ۱۳۸۸، اعتراضات روز عاشورا دستگیر شده بود. وکیل زهرا بهرامی دقایقی

پس از اعلام خیر اعدام وی، در مصاحبه ای بیان داشت که او هیچ "خبری از اجرای اعدام زهرا بهرامی نداشته و آنها می بایست این حکم را ابلاغ میکردند." جمهوری اسلامی با این اقدام وحشیانه و برخلاف تمامی موازین و حقوق برسمیت شناخته شده بین المللی یکباردیگر نشان داده است که تنها راه نجات خویش از این بست و بحران کنونی را اعدام و ارباب می بیند. اعدام زهرا بهرامی و صدها نفر دیگر در خلال ماههای اخیر نه نشان از ثبات و قدرت رژیم بلکه از ضعف و وحشت و هراس رژیم مافیائی جمهوری اسلامی از جنبش روبه اعتلا مردم ایران سرچشمه میگردد. اما همانطور که تاریخ نشان داده است رژیمهای منفور و ارتجاعی و خودکامه محکوم به نابودی اند و جمهوری اسلامی نیز فرجامی جز سرنگونی و اعدام در انتظارش نخواهد بود.

سرنگون باد رژیم فاشیستی سرمایه داری جمهوری اسلامی!
زنده باد سوسیالیسم این پرچم رهنی بشریت!

حزب کار ایران (توفان)

شنبه ۲۹ ژانویه ۲۰۱۱

توفان شماره ۱۳۱ بهمن ماه ۱۳۸۹

ارگان مرکزی

حزب کار ایران منتشر شد.

پارهای از انتشارات جدید توفان از سایت اینترنتی:

- * بر علیه عامیانه کردن شعار انتقاد از خود - استالین
- * گزارش سیاسی کمیته مرکزی به کنگره چهاردهم حزب کمونیست (ب) اتحاد شوروی
- * گزارش سیاسی کمیته مرکزی به کنگره پانزدهم حزب کمونیست (ب) اتحاد شوروی
- * جنبه بین المللی انقلاب اکتبر - استالین
- * مارکسیسم و مسئله ملی - استالین
- * ترسکیسم، ضدانقلاب در پوشش - م. ج. اولژین
- * سخنرانی و نطق استالین به مناسبت شروع جنگ کبیر میهنی
- * مانیفست حزب کمونیست - مارکس و انگلس
- * امپریالیسم به مثابه بالاترین مرحله سرمایه داری - لنین
- * توطئه بزرگ کتاب سوم
- * توطئه بزرگ کتاب چهارم

آدرس اینترنتی: www.toufan.org

آدرس تماس: toufan@toufan.org

سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی!